

[Glensgård]

Hr. Arne Melchior sagde, at når centrum-demokraterne ikke havde taget en anden stilling i det pågældende skatteforslag, end de havde, hang det sammen med, at 20 kr. pr. måned pr. skatteyder var ubetydeligt. Det kan jo diskuteres, om 20 kr. pr. måned pr. skatteyder er ubetydeligt, men enhver lønfremsgang, 5, 10, 15 øre i timen, den diskuteres og diskuteres hårdt mellem arbejdsmarkedets parter, og det er altså de beløb, vi taler om her.

Men når vi tillod os at sige faneflugt for centrum-demokraterne, var det naturligvis ud fra den betragtning, at man ved første behandling – hvad hr. Arne Melchior også må indrømme – havde taget en anden stilling. Men når hr. Arne Melchior siger, at man ikke skal have samme stilling ved første, anden og tredje behandling, er vi efterhånden ved at komme dertil, at vi såmænd vil være tilfredse, hvis CD har samme mening om morgenen som om aftenen. Så kan vi dog tænke på det i løbet af de 24 timer, der går inden for et normalt døgn.

Jeg vil sluttelig stille et spørgsmål til hr. Arne Melchior. Hvis hr. Arne Melchior mener, at 20 kr. pr. skatteyder pr. måned ikke er noget særligt, at det er ubetydeligt, hvorledes kunne hr. Arne Melchior så tro, at det ligefrem skulle blive et kabinetsspørgsmål for regeringen?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg har fået at vide, hvordan jeg kunne gøre hr. Glensgård tilfreds med hensyn til CDs stillingtagen. Jeg må oplyse, at CD ikke arbejder i det politiske liv og ikke er repræsenteret i folketinget for at tilfredsstille ønsker hos fremskridtspartiets folketingsmedlemmer.

Jeg tror ikke, jeg har sagt »ubetydeligt«, men jeg kan ikke huske, hvilken glose jeg benyttede. Alt kan have betydning, men betydningens vægt må jo afbalanceres over for den helhed, den hører ind i. Jeg skal sandelig ikke tænke ringe om andres 10- eller 20-krone sedler, men alt har jo en proportion.

Endelig har jeg ikke udtalt noget om, hvorvidt regeringen ville være gået af på dette spørgsmål eller ej; det var der ikke givet nogen melding om. Vi stemte, som vi gjorde, fordi vi fandt det sagligt rigtigt, og det vil vi

også fortsat gøre. Der er ikke iblandet valgskræk eller ønske om at vælte nogen regering i vores stillingtagen, men det er ud fra et helhedssyn, vi tager stilling. Jeg vil anbefale hr. Glensgård at gøre tilsvarende.

Steen Folke (VS):

Finanslovdebatter er jo ikke de sjoveste, man har. Da jeg skulle forberede mit indlæg i dagens debat, kom jeg til at tænke på en af mine yndlingshistorier: Stephen Leacocks historie om A, B og C. Det er jo snart jul, og en lille julehistorie var måske ikke at foragte midt i al bedrøveligheden.

Men det, der fik mig til at tænke på netop Leacocks historie, var nu den megen tale om, at vi bevæger os mod afgrunden. Det er alle tilsyneladende enige om. Det, der diskuteres, er alene, hvor hurtigt det går, og partierne kappes om at fremlægge forslag, der enten siges at bremse farten eller ændre kursen. Jeg har nu mine tvivl, om de forskellige mirakelkure i virkeligheden vil gøre større nytte end de voldsomme arbejdsopgaver og strabadser, som A, B og C går igennem i Leacocks historie. I virkelighedens verden er A jo hr. Anker Jørgensen, B hr. Niels Helveg Petersen og C hr. Poul Schlüter. Leacocks historie handler egentlig om det menneskelige element i matematikken, men jeg synes ligheden med den aktuelle økonomiske situation er ret slående.

Lad mig indledningsvis tilstå, at jeg vil tage mig enkelte kunstneriske friheder i forhold til Leacocks forlæg og desuden kun har tid til at gengive en begrænset del af historien. I øvrigt vil jeg anbefale alle tingets medlemmer at læse historien i dens helhed i juleferien. Men nu får Stephen Leacock ordet:

A, B og C er i færd med at grave en grøft. A kan grave lige så meget i én time, som B kan grave i to, og B drikke dobbelt så hurtigt som C. Find ud af, hvor længe osv. osv. Eller: A vædder på, at han kan gå hurtigere end B eller C. A kan gå $\frac{1}{2}$ gang til så hurtigt som B, og C er kun en middelmådig fodgænger. Find ud af, hvor langt osv.

As, Bs og Cs sysselsættelser er mange og forskelligartede. I de ældre bøger slog de sig til tåls med at udføre et bestemt stykke arbejde. Denne fremstilling af tilfældet fandt man imidlertid var for snu og hemmelighedsfuld, eller måske, at den savnede romantisk til-